

Vanuit de stilte

Informatieblad van de Parochie Bron van Levend Water

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE.....	2
COLOFON	2
BRON VAN LEVEND WATER.....	3
LOCATIE H. WILLIBRORDUS	15
LOCATIE H. JACOBUS MAJOR	19
LOCATIE DE DRIE EGMONDEN.....	22
KINDERPAGINA	26
ADRESSENLIJST	27

COLOFON

De volgende Bron van Levend Water
verschijnt op **5 juli**

Kopij, *bestaande uit maximaal 500 woorden*,

kunt u uiterlijk **8 juni**
inleveren bij de lokale redacties,
bij voorkeur als Word document per email:

Locatie H. Willibrordus:
willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl
Locatie H. Jacobus Major:
jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl
Locatie H. M.M. Alacoque:
drieluik@rk-bronvanlevendwater.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om, daar waar
nodig, wijzigingen aan te brengen in de aangeleverde
artikelen. Indien de inhoud hierdoor wordt gewijzigd, wordt
vóór plaatsing contact opgenomen met de schrijver.

Dit parochieblad is ook te vinden op de website van Bron
van Levend Water:
rk-bronvanlevendwater.nl

Indien u geen parochieblad meer wilt ontvangen kunt u dit
doorgeven aan het secretariaat van uw locatie.
Adressen vindt u achter in dit blad.

Bron van
Levend Water

*Foto op achterzijde:
Rode Esdoorn in de achtertuin
van de familie Wiebering
Foto gemaakt door
Astrid Wiebering-Vlaar*

Bron van levend water

Bron van
Levend Water

Pinksteren 2020

Ik zit achter mijn computer om te schrijven. Het is 27 april. Koningsdag. Woningdag! Nou ja, dat is het eigenlijk al sinds 13 maart. Tenminste, de aanwijzingen om zoveel als mogelijk thuis te blijven, het fysiek contact te beperken tot een minimum nemen we in acht. Ook ik heb mijn verjaardag (mijn 65ste) in de huiselijke kring gevierd met alleen mijn echtgenote.

Maar vandaag mogen we allemaal feest vieren. Zonder vrijmarkten, concerten, kroegentocht of wat er allemaal bij koningsdag komt kijken. Zojuist de toespraak van de koning gehoord. En, o ja, niet te vergeten, het Wilhelmus horen en zien spelen onder leiding van leden van het Concertgebouworkest. Gehoord en gezien hoe mensen op eigen wijze, met eigen mogelijkheden, met eigen kennis en kunde, bezig zijn met één ding. En dan heb ik het niet over nationalistische gevoelens, niet over afhankelijkheid aan het Huis van Oranje.

Ik doel dan juist op het overstijgende karakter van deze uitvoering van ons volkslied. Mensen van allerlei pluimage, van alle rangen en standen, van welke politieke, welke religieuze overtuiging dan ook, blijken ineens in staat om elkaar te vinden. Om zagezegd de handen ineens te slaan en samen op te trekken. Terwijl dat laatste in de fysieke zin van het woord nu niet mogelijk is.

De behoefte om ergens bij te horen is kennelijk groot en wordt juist nu als urgent beleefd. En mensen gaan kennelijk op zoek naar datgene wat verbindt. Of ze gebruiken een bepaald moment (koningsdag) om juist die verbondenheid gestalte te geven.

Kennelijk is dat wat ons met elkaar verbindt, of

datgene wat voor verbinding kan zorgen, ineens veel belangrijker in ons leven. Belangrijker dan vooral de individuele vrijheid die al jarenlang zo hoog in het vaandel staat. Belangrijker dan het gevoel van de volledige maakbaarheid van het leven (als die na de uitbraak van het virus nog bestond).

Behalve rond koningsdag horen we ook om ons heen dat mensen juist nu manieren zoeken om met elkaar in contact te blijven. Zeker voor mensen die met de moderne media gewoon zijn om te gaan, zijn de mogelijkheden legio. Maar mensen zoeken ook wegen om nabij te zijn met daadwerkelijke hulp bij die mensen die aan huis gebonden zijn door ziekte of ouderdom.

Mag ik zo brutaal zijn om hier te spreken over het waaien van een geest? Misschien wel De Geest? Die geest die mensen in beweging zet. Om elkaar met raad en daad terzijde te staan. Een geest die verbindt, juist daar waar mensen van elkaar gescheiden zijn. Zoals in dat oude verhaal ineens mensen van allerlei komaf elkaar bleken te kunnen verstaan.

We hoeven helemaal niet blij te zijn met de uitbraak van het virus. Veel mensen zijn aan de gevolgen bezweken en voor mensen die intensive care nodig hebben gehad wacht nog een lange weg van moeizaam herstel, waarvoor we hen alle sterkte wensen.

Maar laten we ondanks dat toch ook beseffen dat het vruchtbaarder is te zoeken naar datgene wat mensen met elkaar verbindt. Opdat we mogen leven met elkaar, verenigd, verbonden met elkaar, geleid door een goede geest.

Zalig Pinksteren.
Henk Hudepohl.

Hartelijk dank

De afgelopen maanden hebben we regelmatig via de bankrekeningen van de parochie giften mogen ontvangen met de omschrijving:

“in plaats van de collecte” of vergelijkbare omschrijvingen.

Nu de kerken in de parochie gesloten moeten blijven, mist de kerk niet alleen het contact met de parochianen maar o.a. ook de inkomsten van de collecte tijdens de diensten. Het is dan ook hartverwarmend om te merken dat er parochianen zijn die meedenken en zich realiseren dat de kosten bij de kerk doorlopen en die de moeite nemen om hun bijdrage aan de collecte nu over te maken.

Daarom hier een welgemeend: **Hartelijk dank daarvoor!**

Namens het parochie bestuur
Karel Hennekens, Penningmeester

Beperkte openstelling kerken?

Bij het ter perse gaan van dit blad (op 7 mei) was het net te vroeg om de nieuwe richtlijnen van de bisschoppen mee te kunnen nemen in onze berichtgeving. Het laatste bericht dat wij van de bisschoppen kregen was:

‘Er wordt momenteel door de bisschoppen nagedacht over een beperkte openstelling van de kerken voor liturgie met een beperkte deelname, binnen de grenzen die door de burgerlijke overheid worden gesteld en in lijn met verantwoorde verruiming die op andere terreinen plaatsvindt. Het overleg daarover is gaande. Veel priesters en gelovigen vragen daar momenteel naar, maar we moeten nog (even) geduld vragen. Er is dus enige beweging en zoals nu voorzien is, komen er op vrijdag 8 mei nieuwe mededelingen van de bisschoppen gezamenlijk over het kerkelijk Corona-beleid (onder voorbehoud), in overeenstemming met het beleid van de burgerlijke overheid.’

Op dit moment kan dus in elk geval gezegd worden dat de intentie niet is, om het afgelasten van de vieringen zondermeer te verlengen tot 1 september.

Wij proberen u zoveel mogelijk te informeren over de actuele stand van zaken via onze website www.rk-bronvanlevendwater.nl

Het Willibrordushuis in Heiloo is iedere werkdag 's morgen van 9-12 uur geopend. U kunt even langskomen of bellen wanneer u nadere informatie wilt hebben: 072 5330906.

Marieke Hoetjes

Vieringen in de komende tijd

Het liturgierooster zal voor het eerst in dit parochieblad ontbreken. Toch zijn er tal van mogelijkheden om vieringen te volgen:

Vanuit onze parochie Bron van Levend Wat proberen wij vieringen te filmen en uit te zenden via YouTube.

Houdt onze website

www.rk-bronvanlevendwater.nl

in de gaten voor de link naar deze vieringen.

Op zondag is er de eucharistie op televisie via KRO-NCRV, vanaf 10:00 uur op NPO 2.

Wekelijkse vieringen uit de regio Bergen zijn te volgen via RTV80.

Radio Maria zendt iedere doordeweekse ochtend en avond een Eucharistieviering uit om 09:00 uur en 19:00 uur. In het weekend op zaterdag om 09:30 uur en zondag om 10:00 uur Vieringen vanuit de kathedraal in Haarlem: <https://www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl> en klik linksboven op het vignet 'kathedraal-TV'.

Livestream getijdengebed in de coronacisis

<https://www.facebook.com/groups/2796820080412724/>

Vituskerk in Hilversum

www.kro-ncrv.nl/katholiek/nieuws/dagelijkse-vieringen-online

Klokken van hoop en troost

Vanaf half maart hebben talloze torens, klokkenstoelen en kerken in het hele land hun klokken iedere woensdag van 19-19.15 uur geluid. Ook de kerken in onze parochie deden hier aan mee. Gezien de vele positieve reacties werd dit gewaardeerd door zowel de klokkenluiders als de luisteraars.

Met de opening van de basisscholen in mei, gaan we een nieuwe fase in met de maatregelen rondom het corona virus. Een hoopvol teken. De organisatie 'klokken van hoop en troost' heeft daarom besloten dat het goed is om 'klokken van hoop' voor nu te beëindigen.

Op woensdag 29 april, was de laatste 'woensdagavond-luiding'.

De slotluiding heeft plaatsgevonden op Bevrijdingsdag (dinsdag 5 mei). We hebben toen nog eenmaal de 'klokken van hoop en troost' geluid van 12.00-12.15 uur als teken van hoop en troost voor ons land.

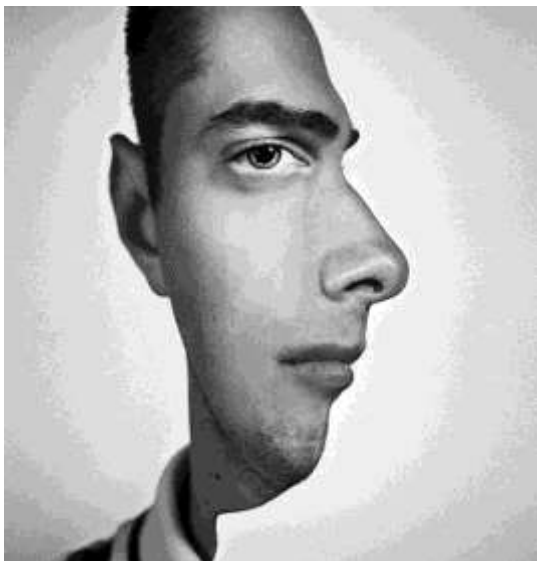
Daarmee markeerden we tevens de dag waarop het 75 jaar geleden is dat Nederland bevrijd is en lieten we horen dat we hopen en erop vertrouwen dat we samen Corona kunnen overwinnen!

De vormselwerkgroep

Ook de vormselwerkgroep kwam niet onder de maatregelen m.b.t. het coronavirus uit. De voorbereiding op het vormsel is met een jaar uitgesteld. Jammer, het beloofde interessante avonden te worden. Als pleister op de wonde (niet alleen voor vormelingen) hier een pagina met afbeeldingen. Het is maar net hoe je er naar kijkt wat bepaalt wat je ziet. Tijdens de voorbereiding op het vormsel zouden we het daar ook over hebben. Soms is het maar net hoe je het bekijkt. Veel plezier

W
A
t

Z
I
E

J
I
J
?

Rond de waterput: seizoen 2019-2020

Hoe gaat het verder met "Rond de waterput"?

Toen eind maart van dit jaar onze hele samenleving abrupt tot stilstand kwam, moest ook het kerkelijk leven in Heiloo haar programma voor een groot deel bijstellen of afbreken. Na heel wat boeiende en leerzame bijeenkomsten in de afgelopen winter en voorjaar ging er helaas ook een grote deksel op de waterput. We konden natuurlijk nog even nagenieten van een tweetal prachtige preken van Adri Steenhoek en Lonke Lute. Maar toen was de koek op!

Natuurlijk heeft de commissie nagedacht over de vraag: Hoe nu verder? We hebben besloten om nog even 'pas op de plaats te maken'. Geen definitieve afspraken en toezeggingen voor het nieuwe seizoen 2010-2021. Als de omstandigheden het toelaten gaan we in de (na)zomer samen flink aan het werk, zodat er voor de wintermaanden en het voorjaar van 2021 wellicht toch weer een fraai en gevarieerd aanbod van activiteiten aangeboden kan worden.

Tot het zover is, broeden we intern op nieuwe plannen. Maar die houden we nog even vóór ons. Als de deksel weer van de waterput gaat, willen we onze deelnemers graag verrassen met nieuwe en verrassende bijeenkomsten. "Retirer pour mieux sauter", zeggen de Fransen. De commissie kijkt uit naar water uit een frisse bron. U toch ook ?

Met groet,
namens de commissie 'Rond de waterput',
Bill van Schie.

Als je moet sprinten, ben je te laat vertrokken!

Een vraaggesprek met Hans Romeyn, 'burgemeester in corona-tijd'

Het is weinigen ontgaan, dat de overheid in deze tijden van rampspoed en crisis stevig heeft ingegrepen in het alledaagse leven van inwoners en bedrijven in onze lokale gemeenschap. Duidelijke regels en afspraken bepalen vandaag ons doen en laten. En menigeen on-

dervindt hier de lastige en soms nadelige effecten van. De redactie van ons parochieblad nodigde onlangs de burgemeester van Heiloo, Hans Romeyn, uit om zich over deze zaken eens duidelijk uit te spreken. Wij legden hem onderstaande vijf vragen voor, waar hij openhartig en weloverwogen antwoord op gaf.

Merkt u bij uzelf een zekere gewenning of zelfs ontspanning in de manier waarop u inmiddels tegen de ontwikkelingen van de laatste maanden aan kijkt? Of bent u vooral toch waakzaam en op uw hoede?

Wel, ik ben allereerst nog steeds waakzaam. Opletten, dat we niet ongemerkt weer aan ons natuurlijke sociale gedrag toegeven. Mensen zijn nou eenmaal sociale wezens. Dus afstand houden en voortdurend opletten zit niet in onze aard. We zijn niet gemaakt om opgesloten te zitten. Wel wennen we enigszins aan de voortdurende herhaalde boodschap van afstand houden en handen wassen. We begrijpen intussen beter hoe we ons moeten gedragen om de kans op besmetting kleiner te maken. Dat was een maand geleden wel anders. De dreiging om besmet te worden en de vraag: wat kan mij en mijn omgeving overkomen? was veel groter en voelbaarder. Maar we moeten waakzaam blijven om niet ongemerkt in ons oude patroon te vervallen. Nieuw-

we (digitale) middelen geven ons thans nieuwe mogelijkheden. Verrassende en creatieve mogelijkheden zelfs. Ik ben er soms de hele dag mee bezig.

De overheid grijpt in deze dagen nogal stevig in het privé-leven van burgers en bedrijven in. Welke taak ziet u hier voor de burgemeester van onze gemeente weggelegd?

Ik maak zelf deel uit van dat actief 'ingrijpen van de overheid'. Als burgemeester maak ik deel uit van het dagelijks bestuur van de veiligheidsregio NHN. Vanuit die functie maak ik ook deel uit van het Regionaal Beleidsteam van diezelfde Veiligheidsregio. Piet Bruinooge, burgemeester van Alkmaar en voorzitter van de Veiligheidsregio is qq voorzitter van het RBT. We geven adviezen en nemen concrete maatregelen ter bestrijding van de crisis. Je moet dan bijvoorbeeld denken aan besluiten rond het houden van markten, openen van campings en plaatsen van strandhuisjes.

Onderlinge afstemming en handhaving is essentieel voor de acceptatie en onderlinge verstandhoudingen. Hier ben je vooral burgervader of -moeder van de gemeenschap. Dat blijkt uit de manier waarop je met mensen omgaat. Belonen en waarderen voor goed gedrag is belangrijk. Zeker geldt dat ook voor nieuwe initiatieven in organisaties en in het vaak zwaar getroffen bedrijfsleven. Daar ben ik zeer over te spreken!

Heeft u als burgemeester ook zicht op de reacties van de -overwegend jonge- burgers in de gemeente op alle beperkende maatregelen? Hoe kun je als lokale overheid sturend en van invloed zijn?

Jonge mensen zoeken vaak de grenzen op en maken het leven graag spannend. Dat hoort bij jong-zijn. Maar soms kunnen de risico's te groot worden. Enkele groepen jongeren zijn daar ook duidelijk voor gewaarschuwd. En er zijn daadwerkelijk bekeuringen uitgedeeld. Onze jongerenwerkers Ester Schotten en Maarten van der Molen zijn hierin van groot belang. Goed contact en een positieve opstelling is een belangrijke voorwaarde van goede verhoudingen met jong en oud.

Kunt u in deze corona-tijden uw positie als burgemeester extra profiel geven? Is het mogelijk om 'het andere gezicht' van de overheid te tonen?

Kijk, ik ben een mensen-mens. Ik ben graag onder de mensen. Ik spring graag op m'n

fiets, om overal naar toe te rijden. Da's nu wat lastiger. Nu is het vooral een gedeeltelijk éénrichting verkeer. Je zendt boodschappen uit via Facebook en Twitter. Maar je hoort minder terug, waar je op kunt reageren. Toch probeer ik me op dezelfde manier te gedragen, zoals ik altijd doe. Johan Crujff zei het ooit zo: 'Als je een speler ziet sprinten, is hij te laat vertrokken!' Ik vind dat een mooie uitspraak. Als we te laat zijn met luisteren en maatregelen nemen, hollen we achter de feiten aan. Waarschuw en luister op tijd, dan blijven we aan de veilige kant van de lijn.

Ook in Heiloo ontwikkelen zich thans allerlei prachtige initiatieven t.a.v. onderlinge zorg en aandacht voor burgers én voor bedrijven. Hoe kunnen we in de toekomst deze onderlinge saamhorigheid voortzetten en wellicht verduurzamen? Heeft u concrete ideeën hierover?

Ik denk dat het lastig zal zijn, om het 'nieuwe normaal' in de toekomst vol te blijven houden. Zo zitten mensen nou eenmaal niet elkaar. Hopelijk komt er snel een medicatie tegen dit virus. Maar er is nog meer: de mondiale dreigingen zoals hongersnood en milieuschade. We moeten ons bewust worden dat we veel zaken in de wereld eerlijker moeten delen. Ook in onze omgeving moeten we meer op zoek gaan naar creatieve oplossingen voor lastige vraagstukken. Het bedrijfsleven en de horeca is hier al druk mee bezig. Digitaal vergaderen i.p.v. veel kilometers in de auto maken. Dat scheelt enorm veel tijd en energie. Zoek ook je ontspanning dichterbij huis. Heiloo heeft in dat opzicht veel te bieden.

Tenslotte wil ik hier mijn grote waardering uitspreken voor alle mensen die werken in de zorg en in het onderwijs. Waardering hoeft niet perse een geldelijke beloning te betekenen. Maar waardering blijkt ook uit de manier waarop we deze beroepen hoog achten en waarderen. Van harte leef ik mee met alle inwoners van Heiloo die ziek zijn of weer herstellend. Met degenen die hun dierbaren hebben verloren, vaak onder schrijnende omstandigheden. Ik hoop van harte dat deze moeilijke periode ons leert hoe afhankelijk wij van elkaar zijn. Hoezeer we elkaar nodig hebben. En dat we dit in ons gedrag ook duidelijk laten zien. Dan is er ook nog een positieve kant aan deze verschrikkelijke epidemie.

Burgemeester, hartelijk dank! En heel veel wijsheid en goede moed toegewenst voor de toekomst.

Marieke Hoetjes en Bill van Schie.

Mijn roepingsverhaal, deel 1

Nu ik kort voor de wijding van het priesterschap sta, heeft pastoor Helsloot mij gevraagd nog iets over mijn roeping te vertellen. Dit zou ik doen op donderavond 14 mei in het Willibrordushuis, maar wegens de Corona maatregelen kan dit nu niet doorgaan. Mijn verhaal heb ik daarom in grote lijnen voor u opgeschreven.

Ik wil u graag iets over mijzelf vertellen en over de Geest die in mijn leven aanwezig is. Voor mij begon de weg naar het diaconaat en de priesterwijding al op heel jonge leeftijd. Ik was een jaar of zeven toen ik een hondje kreeg van mijn ouders. U weet wel zo'n lief klein beestje waar je veel mee moest lopen en dat deed ik iedere dag trouw.

Wij woonden in die tijd dicht bij een grote Katholieke Kerk, waar ik ontelbare keren langs was gelopen. Maar toen, op een avond, gebeurde er iets bijzon-

ders! Ik liep met mijn hondje weer langs de kerk en het was al donker. Ik ervaarde daar iets. Er was iets in die kerk aanwezig, ik wist het zeker. Ik voelde daar Gods aanwezigheid.

Ik wist niet veel van de kerk en was er ook nog nooit geweest, maar van dat moment af wist ik dat God daar aanwezig was. Het was een ervaring die de rest van mijn leven bij mij zou blijven. Het was een cadeau, een cadeautje van God. Want het was het begin van mijn weg met God. Het was een mystieke ervaring zou je kunnen zeggen, een Gods ervaring.

Vanaf dat moment zou God niet meer uit mijn leven weggaan. Het maakte mijn leven als opgroeiende tiener, met al zijn hoogte en dieptepunten die je dan doorleeft, niet makkelijker. Maar ik voelde mij wel

gedragen door een kracht, een aanwezigheid, een liefde. Het was ook het begin van de liefde voor de grote Mystici van onze kerk. Al leerde ik die pas veel later kennen. Johannes van het Kruis en Teresia van Avila, maar vooral de kleine Theresia van Lisieux. Zij hadden ontdekt waartoe de Geest van God werkelijk in staat is en zij wilden niets liever dan die Geest navolgen, ja zelfs najagen. Ongeacht wat het kostte. De wind waait waarheen die wil en zo is het met de Geest ook. Als je de Geest wilt volgen dan zal je met hem mee moeten trekken. Dat wisten deze heiligen heel goed. Maar voor gewone mensen zo als ik, is het vaak moeilijk de Geest te begrijpen. Wat wil Hij nu met mijn leven?

Paul Bindels

Dit jaar géén ziekenriduüm

Zoals gebruikelijk zijn wij na Kerstmis begonnen met de voorbereiding van het triduüm. Wij hebben, naast alle praktisch voorbereidingen, ook dit jaar weer een thema uitgezocht. Het zou dit jaar gaan over de Heilige Geest en over de rol die de Geest speelt in kerk. Heel bijzonder was dat er dit jaar op de zaterdag ná Pinksteren twee mannen tot priester zouden worden gewijd, die wij allemaal kennen. Het zijn diaken Paul Bindels uit Heiloo en Bert Glorie uit Obdam die in 2005 in Heiloo stage heeft gelopen.

Wij hadden hen gevraagd om op de eerste dag van het triduüm voor te gaan in de eucharistieviering.

Zo zij zijn wij de vorige maanden druk bezig geweest met de voorbereiding van het ziekenriduüm 2020 op dinsdag 7, woensdag 8 en donderdag 9 juli. Wij hadden alles grotendeels rond, tot in maart het coronavirus uitbrak en alles in de maatschappij veranderde. Wij hebben de beslissing over het al dan niet doorgaan nog even uitgesteld tot ná Pasen, maar toen moesten wij wel knopen doorhakken. Mede gezien de maatschappelijke ontwikkelingen op het gebied van het coronavirus hebben wij moeten besluiten dat

het ziekenriduüm 2020 **niet** doorgaat. Dat is een van de weinige keren dat het ziekenriduüm in zijn ruim 90-jarig bestaan niet doorgaat, afgezien van de oorlogsjaren. Het spijt ons comité dan ook ontzettend, want wij hadden er zin in, vooral om ook dit jaar weer onze trouwe gasten te mogen ontvangen. Maar het is niet anders.

Volgend jaar willen wij, ijs en weder dienend, wel weer een triduüm organiseren en wel op dinsdag 6, woensdag 7 en donderdag 8 juli 2021. Wij hopen dat u alle mensen, die een uitnodiging zouden ontvangen om aan het triduüm deel te nemen, van dit besluit op de hoogte wilt stellen. Méér nog hopen wij dat wij volgend jaar weer zoals gebruikelijk een triduüm te organiseren. Voor nu wensen wij u het allerbeste, let goed op elkaar en vooral ook op uzelf en wees lief voor de ander. En vooral bidden wij de barmhartige God, dat hij omziet naar onze wereld en een einde maakt aan de coronacrisis en alles wat die veroorzaakt. Moge zijn zegen met ons allen zijn. Graag tot ziens in betere omstandigheden.

Namens het comité,
pastor Herman Helsloot

Heilige van de maand: Antonius van Padua

Belijder en kerkleraar

Hij werd geboren op 15 augustus 1195 in Lissabon. Zijn vader was een vooraanstaand en invloedrijk edelman. Bij het doopsel kreeg de baby de naam Fernando.

Fernando was altijd erg vroom. Daarom verbaasde het niemand dat hij rond zijn vijftiende intrad in het augustijnenklooster. In 1212 vroeg hij overplaatsing aan: hij vertrok naar het klooster Santa Cruz in Coïmbra. Acht jaar lang kon Fernando daar studeren en teksten in zich opnemen. Hij beschikte immers over een fenomenaal geheugen:

Omstreeks 1217 waren enkele volgelingen van Franciscus van Assisi neergestreken in Coïmbra. De franciscanen of minderbroeders leefden van aalmoezen. Eind 1219 stak een zestal van hen over naar Noord-Afrika om het geloof te prediken. Nauwelijks in Marokko aangekomen, vielen ze in handen van de sultan, een zeer gelovig moslim die niets moest hebben van het christendom. Zonder pardon maakte hij de missionarissen een kop kleiner. Na betaling van een flinke som geld mocht de Portugese kroonprins de stoffelijke resten van de martelaren naar huis brengen. In twee kisten - een voor de hoofden, een voor rompen en ledematen - bereikten de stoffelijke resten Coïmbra waar ze plechtig ter aarde werden besteld in het klooster Santa Cruz. Fernando was diep onder de indruk van dat alles: hij wilde ook franciscaan, ook missionaris worden. De augustijnen, noch de franciscanen hadden bezwaar tegen de 'transfer'. Bij die gelegenheid nam Fernando een nieuwe naam aan: Antonius, de patroonheilige van het franciscanenklooster in Coïmbra. In de herfst van 1220 ging Antonius vurige wens in vervul-

ling: met enkele medebroeders trok hij naar Marokko om de Blijde Boodschap te brengen. Echter, hij werd ziek en was de hele winter aan bed gekluisterd. In het volgende voorjaar werd hij "naar huis" gestuurd. Het schip kwam in een zware storm terecht, raakte uit de koers en landde uiteindelijk op de kust van Sicilië. In 1221 trokken alle franciscanen naar Assisi voor een 'algemene ledenvergadering'. Franciscus was zeer gecharmeerd van de jonge Portugees, en Antonius keek vol ontzag op naar zijn 'held' en voorbeeld. Na afloop van de vergadering werd Antonius naar de franciscanen vestiging in Forlì gezonden. Daar knapte Antonius allerlei karweitjes in de keuken op.

Op zekere dag werd hij gevraagd om onvoorbereid een praatje te houden. Tot verbazing van alle aanwezigen bleek Antonius een begaafd spreker. Daarom werd hij naar Padua gezonden. Daar verspreidde Antonius naam en faam als prediker zich als een lopend vuurtje. Hij trok door Noord-Italië en Zuid-Frankrijk. Overal waar hij de preekstoel beklom, zat de kerk stampvol. Er waren er ook mensen die geen belang stelden in Antonius woorden. Zo predikte hij eens op het strand bij Rimini het woord Gods aan vissers. Maar die gingen stug door met hun werk. Antonius woorden leken lucht. Tot hun verbijstering zagen de stoere zeelui dat de vissen hun koppen uit de golven omhoogstaken om geen woord van Antonius preek te missen. Daarop begonnen ook zij te luisteren. Tijdens een van zijn preektochten kreeg Antonius onderdak bij een graaf. s'Nachts moest deze zijn bed uit. Toen hij door het huis liep ontdekte hij dat een fel licht uit Antonius

kamer straalde. Hij keek door het sleutelgat: omgeven door een hemels licht zat het kindje Jezus bij Antonius op schoot.

Bij een andere gelegenheid werd Antonius psalmboek gestolen. Zodra Antonius de diefstal ontdekte, bad hij tot God. Op dat moment wilde de dief een rivier oversteken. Aan de overkant zag hij echter een engel met een zwaard staan. Hij maakte onmiddellijk rechtsomkeert en gaf Antonius zijn eigendom terug.

Antonius besteedde nauwelijks aandacht aan zijn lichamelijk welzijn. Dat knakte uiteindelijk zijn gezondheid. In het voorjaar van 1231 voelde hij zijn krachten afnemen. Om te genezen zocht hij toevlucht op het platteland, maar het mocht niet baten; hij overleed op 13 juni van dat jaar, nog geen 36 jaar oud. Binnen het jaar werd hij heilig verklaard. Dat was een record: nog nooit doorliep een kandidaat-heilige zo snel de procedures!

Naamdag: 13 juni.

Uit Heilig in de Lage Landen door Ludo Jongen.

De goede herder

De 4e zondag van Pasen, dit jaar op 3 mei gevierd, wordt ook wel genoemd de zondag van de Goede Herder, want op deze zondag wordt altijd een gedeelte uit het 10e hoofdstuk van het Johannes-evangelie voorgelezen. En in dat hoofdstuk noemt Jezus zichzelf onder anderen de 'Goede Herder'.

Elk jaar wordt op deze zondag 'Roepingenzondag' gehouden: een dag van gebed voor roepingen tot het priesterschap en het religieuze leven. Waarom juist op deze zondag bidden voor roepingen? Omdat het beeld van de herder door de volgelingen van Jezus werd opgenomen als beeld van de leiders, de presbyters van de gemeente. U weet dat het woord 'pastor' of 'pastoor' herder betekent. Wie Jezus wil navolgen, laat zich inspireren door de zorg die hij had voor de mensen om hem heen, als een herder voor zijn schapen. Leiderschap binnen de christelijke gemeente is geïnspireerd op dat beeld van de herder.

Wat heeft het verhaal van de goede herder en roepingenzondag met mij te maken? Hoe heeft het beeld van de goede herder mij in de loop der jaren geïnspireerd om het als mijn roeping te ervaren om 'presbyter' te willen zijn in onze kerk? Ik wil dat beschrijven aan de hand van vijf concrete beeldjes van de goede herder die thuis bij mij op het dressoir staan.

Het eerste beeldje is een in verschillende tinten bruin geschilderd gipsen beeldje van de goede herder met een schaap op zijn schouders, dat van mijn ouders is geweest. Mijn grootvader, naar wie ik vernoemd ben, heeft dat beeldje, nu zo'n 70 jaar geleden, als geschenk voor mijn ouders meegenomen om bij hun kleine kerststal neer te zetten. Hij voegde daar ook wat losse schapen aan toe. Het waren de enige losstaande figuren naast de kerststal met Jozef, Maria, de kribbe met het Jezus-kind en de os en de ezel als één gips figuur. Omdat het een los

figuur was heeft het denklijk altijd een bijzondere indruk op mij gemaakt. Toen mijn vader overleden was kreeg ik het, als een bijzondere herinnering aan mijn ouders en mijn opa.

Het tweede, wat grotere beeld, is een houten beeld van de goede herder, ook weer met een schaap op zijn schouders. Het is met de hand gesneden uit olijfhout en gemaakt in Bethlehem. Het stond op de kamer van mijn collega Piet de Reus, die het uit het Heilig land als souvenir had meegenomen. Piet was mijn collega in Bussum, en ik heb hem, na anderhalf jaar met hem samen gewoond te hebben, in april 1985 (nu 35 jaar geleden) op 54-jarige leeftijd begraven. U zult begrijpen dat dit beeld, dat ik na zijn overlijden kreeg, een bijzondere betekenis voor mij heeft.

Het derde beeld is een klein marmeren beeldje dat ik in 2001 als souvenir uit Rome heb meegenomen. Het is een

replica van een beeld van ongeveer één meter hoog, dat in het museum Pio Christiano (onderdeel van het Vaticaanse museum) staat en dateert van rond het jaar 300. Volgens de traditie is dit een van de oudste afbeeldingen van Jezus en wel als de goede herder met een schaap op zijn schouders. Maar dat is niet zeker. Ook in de antieke kunst kwam dit motief voor als afbeelding van de Hermes Krioforos, de goddelijke begeleider van de ziel naar het hiernamaals. Ik heb dit beeld ook nog gezien op een tentoonstelling over Rome en de droom van keizer Constantijn in de Nieuwe Kerk in Amsterdam in 2015. Dit beeldje koester ik als een tastbare herinnering aan het mij dierbare Rome, en een van de oudste afbeeldingen van Christus.

Het vierde beeld is een modern beeldje, dat ik ooit kocht

op een kunstmarkt in het Loo. Het is een losstaande herder, die met gebogen armen een mantel om zich heen houdt. Zo ontstaat er een ruimte waarbinnen je kunt schuilen. De herder is zo letterlijk een 'mantel om mij heen geslagen'. Er zijn twee los schaapjes bij: een wit en een zwart schaap. Hoe we ook zijn: de herder gaat behoedzaam met ons om, zijn goddelijke zachtmoedigheid is groot, hij wil als een gastvrije herberg voor ons zijn. Dat beeld van de omarmende en koesterende aanwezigheid van God bij wie ik altijd maar weer mag schuilen, spreekt mij steeds weer aan.

Het vijfde beeld is van metaal. Ik heb het van mijn collega Johan Olling gekregen toen hij een aantal jaren terug op de fiets naar Burkina Faso is geweest. Het beeld een herder uit van het volk van de Peul, herders en nomaden in cen-

traal Afrika. Hij heeft een staf in zijn rechterhand en met de linkerhand draagt hij een schaap. Hij ziet er uit als een typische afrikaan met een baardje, en daarmee staat hij symbool voor de universele liefde en barmhartigheid van God. Zo heb ik u aan de hand van de beschrijving van vijf beeldjes in mijn huiskamer iets laten zien van de inspiratie die in de loop van mijn leven van deze beeldjes is uitgegaan. Moge de zorg van God voor al zijn mensen, een wit of een zwart schaap, mij steeds weer opnieuw inspireren tot echte herderlijke zorg voor mensen, die aan mijn zorg zijn toevertrouwd, en vooral ook moge die zorg ons vergezellen op ons aller levensweg, juist in deze dagen.

Pastor Herman Helsloot

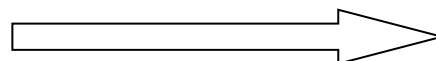
De geest zet ons in vuur en vlam

'De geest zet mensen in beweging; de geest zet ons in vuur en vlam'. Dat is Pinksteren. Het feest van de beweging en van enthousiasme. Het gebeurde toen de leerlingen gingen beseffen dat het verhaal van Jezus' leven niet ophield met Zijn dood. Zij ervoeren een kracht in zich, die zij waarschijnlijk niet voor mogelijk hadden gehouden. Ze ervoeren dat ze durfden te doen en te zeggen, waar hun hart zo vol van was: de woorden en daden van Jezus verder doen, opkomen voor de zwakken en delen met wie niets heeft. En dat begreep iedereen. De geest zette hen in beweging; de geest zette hen in vuur en vlam.

Ik zie het ook nu gebeuren bij het coronavirus waar burens boodschappen doen voor elkaar, elkaar bellen en te hulp schieten. Je ziet het bij allen die vol overgave extra uren maken en zich inzetten voor ouderen en kwetsbaren in zieken- en verzorgingshuizen. Je ziet het vaak bij mensen, die in een moeilijke situatie komen of al veel hebben meegemaakt. Ouders van een gehandicapt kind worden heel sterke mensen in het opkomen voor hun kind. Zij moeten vaak opboksen tegen vooroordelen. Zij zien hoe hun kind achterop raakt bij andere leeftijdgenoten en toch raakt juist dit kind je diepste

moeder- of vadergevoel. Voor zijn rechten vecht je, tegen alle bureaucratie en onbegrip in. Zou het niet ook de geest zijn, die hen in beweging zet. Of die leerkracht van de basisschool, die een school bezoekt in Afrika, in Gambia en geraakt wordt door de omstandigheden waarin deze kinderen leren. - Een grote wens van de directeur daar was een sportveld voor de jeugd. Op haar 50ste verjaardag vraagt deze juf geen cadeautjes voor zichzelf, maar geld voor de school in Afrika. En op de verjaardag zelf gaat zij en nog enkele vrienden naar Gambia toe en gaat het project van start. Is dat niet ook de geest, die hen in vuur en vlam zet, die hen in beweging bracht?

De volheid van de geest van Pinksteren Volgens mij is dat ook de taal die iedereen verstaat: de kracht van ouders van gehandicapte kinderen begrijpen we zonder woorden, we voelen hun bewogenheid. De nieuwe moed van ouders van verkeersslachtoffers of van ouders, die op een andere manier hun kind moesten verliezen: waar halen zij de kracht vandaan om verder te kunnen met hun leven?

Lees verder op de volgende bladzijde

Je verdriet omzetten voor anderen in onze samenleving!! Dat is een taal die geen woorden heeft, maar uit daden spreekt. Dat is voor iedereen 'verstaanbaar'. De begeestering van mensen voor anderen ver weg, -het je laten raken door de ellende van anderen, die niet direct op je pad komen. Het is een daad van universele liefde, dunkt mij. En liefde is een ervaring die geen woorden nodig heeft .... Pinksteren. Het valt op de 50e dag na Pasen. Daarin speelt een hele symboliek mee: 7 x 7 dagen is negenenveertig. 7 is het getal van de volheid. De week is vol als er 7 dagen om zijn. 7 weken is nog voller. En als er dan nog 1 dag bij komt, stroomt het over van volheid. Die volheid is de geest van Pinksteren. Mag die volheid ons ten deel vallen. Een zalig Pinksteren.
pastor Johan Olling

Bij je lurven gegrepen!

'Zal ik je eens flink bij je lurven grijpen?' riep mijn vader in een jolige bui. Maar waar zitten je 'lurven' eigenlijk? En je falie, je sodemieter en je donder dan? Waar moet je die zoeken? We lachten vroeger vrolijk om deze niet-aanwijsbare plekken van ons lijf. Wat vreemd, dat zulke woorden ineens een heel andere betekenis krijgen, als je ze 'uit hun verband' haalt. Wat betekenen ze dan eigenlijk nog?

Zo las ik kort geleden hoe wetenschappers eeuwenlang gezocht hebben naar de plaats van de 'Geest' in ons lichaam. Waar moet je die Geest eigenlijk zoeken? In je hersenen natuurlijk!, zeggen de meeste mensen. Daar vindt immers het zogenaamde denkwerk plaats. Maar is dat wel zo? Omdat ons denkwerk, ons verstand sedert de verlichting in de 17de eeuw een steeds belangrijker plaats in ons bestaan heeft gekregen? Wie je bent, wat je bent wordt vooral bepaald door wát je denkt en hóe je denkt. 'Durf na te denken', schreef de filosoof Kant ruim 200 jaar geleden. Nou, dat hebben we geweten! Ons onderwijs leert onze kinderen niet anders. Het woord 'Geest' raakte zo in de verdrukking. Het werd wat zweverig. We gebruiken tegenwoordig liever het woord 'bewust-zijn'. Maar waar moeten we dat nou zoeken? Ook in je hoofd? Tegenwoordig menen onderzoekers dat ons hele lijf zoiets als een TV-toestel is. Het zendt vooral uit; het slaat soms programma's op. Maar of de geluiden en beelden die je hoort ziet, louter uit je hoofd afkomstig zijn, dat is nog maar de vraag.

Een gedachten-experiment: Stel je nu eens

voor, dat alles in en om ons heen geleid wordt door een alomvattende Geest. Een soort Wereldgeest, dus. Of beter nog een kosmische Geest, die alles wat bestaat omvat. Zij geeft richting en koers aan ons bestaan, door gebruik te maken van alle mogelijkheden en kansen die zich in dit ondermaanse aan ons voordoen. Een soort collectieve voor- en achteruitkijk-spiegel! Sommige mensen bezitten het vermogen, om iets van die 'Geest' te bespeuren in hun eigen levensverhaal. Zij kunnen zowel in het verleden als in de toekomst kijken. Zij zien helder wat een 'normaal' mens niet opmerkt. Zij zien vaak ook een groter verband. Wij zeggen dan: zij zijn 'met de helm op geboren'.

Of ook: stel je de Wereldgeest voor als een gigantisch groot warenhuis. Maar de meeste mensen kijken en kopen alleen vlak bij de ingang. Zij weten vaak niet eens wat er 'verderop' te koop is. Maar de 'helmdragers' weten méér! Niet altijd tot hun eigen genoegen, hoor! De Geest heeft hen geraakt en – vaak ongevraagd- bezit genomen van hun leven. Zij zijn vaak voorbeeld en 'licht-dragers' voor de mensheid.

Zoiets moet de leerlingen van Jezus van Nazareth overkomen zijn. Ongevraagd waaiden de deuren en ramen open, een flinke bries stak op en veranderde gaandeweg in een pittige storm. Petrus en zijn kompanen werden als het ware bij hun lurven gegrepen. En de Geest heeft hen niet meer losgelaten.....!

Bill van Schie

Mijn roepingsverhaal, deel 2

Ik wilde graag missionaris worden, spannend, in verre landen werken, China of Roemenië. Dus ging ik op weg ....Eerst naar Roemenië, toen naar China. De Geest van God was daar zeker met mij maar het werd wel duidelijk dat het niet mijn roeping was. God had iets anders voor mij in gedachte. Het is nu ongeveer 12 jaar geleden dat ik in een benedictijnenklooster in retraite was. Daar, in de viering, zag ik diakens en priesters aan het werk. Dat was wat ik wilde, dat was mijn roeping. Ik voelde toen diezelfde Geest weer in mijn leven. Maar ik wist niet eens wat dat nu eigenlijk waren die mannen die het evangelie lazen de Eucharistie vierden. Toen ben ik naar de gastenpater gegaan om het te vragen. "O", zei de gastenpater, "dat zijn diakens en priesters".

Daar was ie dan, de roeping, maar dan ben je er nog niet. Nee, dan begint het pas. Net zoals bij de leerlingen met Pinksteren. Zij moesten ook wachten op de Geest. Zij dachten aanvankelijk dat ze er al waren. Toen Jezus ze voor de eerste keer riepen daar aan het meer van Genezareth. Jezus zou Koning worden en zij zouden dan de beste baantjes krijgen dachten ze. Dan was alles voor elkaar. Nee, het was een begin. Het begon toen de Geest van Pinksteren hen riep. "Heer Jezus, wanneer gaat u het koninkrijk van God herstellen?" vroegen de leerlingen aan Jezus. Toen zij Jezus: "Jullie gaan het koninkrijk van God herstellen". Lopend langs de kerk met mijn hond op zevenjarige

leeftijd, ervaarde ik Gods aanwezigheid in de Kerk. Maar het was op één plaats het sterkst. Op de plaats vlak bij de apsis. Toen ik later in mijn leven die kerk binnen ging zag ik, dat de plaats waar ik Gods aanwezigheid het sterkst voelde, die avond toen ik daar als jongen met mijn hond wandelde, dat dat de plaats was waar het tabernakel stond en nu nog staat! Het was God die door de aanwezigheid in het Heilig Sacrament mij als kind riep. Daar begon mijn roeping. Op mijn weg heb ik noch vele malen de Geest mogen ervaren en herkennen in mijn leven. Want daar waar de mens zwak is, is God sterk en kan Hij ons bereiken. Wat een mooi cadeau!

Paul Bindels

De priesterwijding van diaken Paul Bindels is door de maatregelen tegen Corona uitgesteld. In het volgende parochieblad hopen we u de datum te kunnen berichten.

Werken aan een rechtvaardige wereld

De

Week Nederlandse Missionaris (WNM) ondersteunt Nederlandse missionarissen en missionair werkers financieel zodat zij zich elke dag opnieuw kunnen inzetten voor arme en kwetsbare mensen wereldwijd. Gedreven door geloof en rechtvaardigheidsgevoel gaan missionarissen en missiewerkers op pad. Zij geven zekerheden in Nederland op om elders in de wereld

lijden te verlichten. Zo dragen zij bij aan een rechtvaardige wereld waarin ieder mens telt. Dit doet de WNM al vijftig jaar!

Ook in deze tijden waarin het coronavirus de wereld in zijn greep houdt, blijven de missionarissen en missionair werkers zich wereldwijd inzetten voor hun medemens.

De Pinksteractie is een jaarlijkse collecteweek en één van de belangrijkste pijlers van de Week Nederlandse Missionaris. Het belang wordt onderkend door de Nederlandse Bisschoppenconferentie, die het heeft aangemerkt als één van de drie jaarlijkse A-

collectes, een bestemmingscollecte waarbij de wekelijkse collecte komt te vervallen.

De Bisschoppenconferentie heeft tot eind mei de vieringen afgelast. De WNM ondersteunt dit besluit. Daarmee komt de Pinksteractie (en de collecte) in de week van Pinksteren te vervallen.

Maar natuurlijk kunt u wel doneren aan de Week Nederlandse Missionarissen en wel door uw gift over te maken op IBAN:

NL30RABO0171211111 of te doneren via de website <https://www.weeknederlandsemisionaris.nl/steun-en-doneer/>

Met of tegen elkaar

Door de corona crisis, lijkt het of ieder mens dat je tegen komt een potentiële bedreiging voor je is met als gevolg dat we van elkaar vervreemden. Daar staat tegenover dat de behoefte aan intimiteit en gemeenschap, mensen om je heen steeds groter wordt. Nooit heb ik ervaren dat je mensen om je heen zo kan missen als nu. Als ik door de lege kerk loop, wat voelt dat verloren aan. Ik vraag mij dan af waar is God in deze crisis? Dat doet mij denken aan de aartsvader Jakob. Genesis (42,5) vertelt ons dat er een hongersnood uit breekt in het land Kanaän, dat was al de tweede keer, dat was toch het land waar God Abraham heen had geleid! Ook Abraham zelf overkwam een hongersnood lezen we in Genesis (12,10). Het is dus niet zo vanzelfsprekend dat het ons in alles altijd goed gaat, een soort van garantie omdat we in God geloven. Want in één keer staat onze met zo veel pijn en moeite opgebouwde wereld op zijn kop. Dan denk ik bij mij zelf; was het dan niet goed wat we allemaal opgebouwd hebben de afgelopen decennia?

De laatste tijd lees ik veel over het leven en de werken van Jezuïet Teilhard de Chardin, hij heeft zich ook veel met dit thema beziggehouden. Hij schrijft: al de inspanningen en de moeite die de mens verwerkelijkt, zijn in zichzelf niet slecht, waarbij alle aardse goederen toch altijd maar tijdelijk zijn.¹⁾ Dat is in deze tijd wel heel zichtbaar geworden als ik op televisie vliegtuigen geparkeerd zie die werkeloos opgesteld staan tot bijna aan de horizon. Ik herinner mij een gesprek met iemand over de luchtverontreiniging dat we afgelopen jaar gevoerd hebben. Daarin zei ik tegen mijn gesprekspartner: er is maar één oplossing, stoppen met vliegen. Daar was hij het niet mee eens, want dat is een recht dat we verworven hebben en dat ons niet meer afgenomen kan worden was zijn weerwoord. Enigszins verast en beduusd wist ik daar even geen antwoord op te geven. Een merkwaardige gedachte van de postmoderne mens is dat verworven technieken allemaal goed zijn en allemaal verworven rechten met zich meebrengen, ook als ze ten koste gaan van onze leefwereld en de schepping. Is het niet eerder dat de doorgeslagen techniek onze wereld bedreigt? Vooral daar waar ze te veel op de stoel van de schepper is gaan zitten. Het knutselen met virussen in laboratoria is daar een voorbeeld van, maar het betreft inmiddels wel veel meer technische specialisaties. Denk maar aan de kernfysica met hun bergen afval waar honderden generaties na ons nog mensen mee opgescheept zullen zitten. Maar niet te spreken van het gebruik van de be-

strijdingsmiddelen. Zelfs de digitale techniek met zijn internet ontpopt zich steeds meer als een monster dat mensen werkeloos maakt en verslaaft. Het komt in toenemende mate door het grenzeloze vertrouwen dat de mens in haar heeft gesteld.

Het probleem is dat de spiritualiteit van de postmoderne mens er voor een groot deel bestaat in het steeds maar voortstuwen van de vooruitgang zonder dat daar nog een fundament onder ligt. Het in toewijding aan de wetenschap en menselijke vooruitgang zich ontplooiën van de mens heeft een verwantschap met de godsdienst en geeft richting aan het leven van mensen, waarvan sommigen inmiddels denken dat als het maar lang genoeg doorgaat, de mens zelf zich evolueert tot een soort god. Zo is de wetenschap als religie de logische opvolger van het niet goed functionerende maar wel godloos communisme of kapitalisme. Met rechten en privileges. Jammer dat de grootste wetenschap die de mens heeft, daarmee aan de kant gezet heeft, ondanks dat hij toch al 2000 jaar ons bekend is. Namelijk dat al ons streven ijdelheid is.²⁾

De apostel Paulus zegt alles in deze wereld vergaat behalve de liefde.³⁾ Dan is het volgens Thielhard beter te bouwen aan iets dat eeuwigheidswaarde heeft en dat is de liefde en het lichaam van Christus de Kerk. Dat geeft meer voldoening dan te werken aan aardse zaken (hoe noodzakelijk vaak ook). Want de liefde kent zijn hoogste punt in de opoffering aan elkaar. Zoals Christus zich aan ons heeft gegeven en dat is voor de mensen pure genade. Van uit die genade leeft een mens niet vanuit verworven rechten. Als Abraham zijn land verlaat en naar Kanaän trekt is dat geen vrijbrief tegen tegenspoed of een garantie op succes. Hij heeft de garantie dat God met hem mee trekt en alles ten goede gebruikt voor hen die God liefhebben.⁴⁾ Dat is ook onze troost in deze moeilijke tijd. Wij mogen ons geborgen weten in Gods liefde en weten dat God alles ten goede zal gebruiken voor zijn kinderen, dat is genade, dat is hoop, dat is het fundament van ons leven.

Ik wens u heel veel genade in deze tijd en hoop en bid u spoedig weer gezond te mogen ontmoeten.

Diaken Paul Bindels

¹⁾ P.SMULDERS, Het visioen van Teilhard de Chardin, Maastricht, 1962, P311

²⁾ Prediker 1,2

³⁾ 1 Korinthe 13

⁴⁾ Romeinen 8,28

Locatie H. Willibrordus

Een nieuwe werkelijkheid

In het Willibrordushuis hebben we, sinds half maart, gaandeweg een nieuwe routine opgebouwd. Elke morgen zet Astrid een lantaarn buiten en het bordje 'Welkom in het Stiltecentrum', ten teken dat u welkom bent tussen 9 en 12 uur. Iedere ochtend komen er mensen langs, met vragen of om een kaarsje op te steken. Maar u kunt natuurlijk ook bellen (5330906) voor (een afspraak voor) een gesprek met de pastor of diaken. Vlak bij de voordeur staat een tafeltje met de nieuwe zondagsmissaaltjes en de WeekCommunicatie, zodat bezoekers die mee kunnen nemen zonder verder het pand te hoeven betreden.

In de Nieuwsbrief, die wekelijks op maandag per mail verstuurd wordt naar bijna 200 parochianen, staat nu regelmatig een link voor een film van een viering, die Paul Bindels met zijn camera opneemt en op zijn laptop verder 'uitzendingsklaar' maakt. Voor parochianen die geen digitale mogelijkheden hebben, maken we elke week pakketjes, met de WeekCommunicatie en zondagsmissaaltjes. Drie bezorgers brengen ze nu op ruim 60 adressen bij de mensen thuis.

Wanneer u nog geen wekelijkse berichten vanuit de parochie ontvangt per e-mail of via de brievenbus en u zou dat wél op prijs stellen, laat het ons dan alstublieft weten.

Meld uzelf of iemand anders aan!

Voor de digitale Nieuwsbrief door een mail te sturen naar:

willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl

Voor de wekelijks enveloppe met een WeekCommunicatie en zondagsmissaaltje door te bellen naar 072 5330906.

Ook kunt u het al het nieuws natuurlijk lezen op de website www.rk-bronvanlevendwater.nl

Marieke Hoetjes

Ouderen- en ziekenzondag

Dit jaar zal het voor het eerst in vele jaren niet mogelijk zijn om de Ouderen- en Ziekenzondag te organiseren op Hemelvaartsdag. Het lag in de bedoeling dat leden van de werkgroep in de afgelopen maanden bij ouderen langs zouden gaan om hen uit te nodigen voor de Eucharistieviering op Hemelvaartsdag, donderdag 21 mei, en de koffietafel na afloop, die altijd bijzonder geanimeerd verloopt. Door alle beperkingen werd bezoek echter onmogelijk en op Hemelvaartsdag zal er ook nog géén viering gehouden kunnen worden. U zult dus dit jaar niet van harte welkom worden geheten in de Willibrorduskerk.

Toch wilden we deze dag niet zomaar voorbij laten gaan. Het initiatief ontstond om, in plaats van een bezoekje te brengen, op de adressen van alle zieken en ouderen die onze gast zouden zijn geweest, een kleine attentie af te leveren in de dagen vóór Hemelvaart. Bij het ter perse gaan van dit blad zijn we nog bezig met de voorbereiding, maar we denken dat het gaat lukken. Zo hopen wij U te laten merken dat wij

ondanks alles toch met u meeleven. En dat niet alleen. De attentie die wij u aanbieden symboliseert ook ons gebed voor u, juist in deze dagen. Dat God zijn barmhartigheid mag tonen en echt een Goede Herder wil zijn voor alle zieke en oudere mensen en voor heel deze wereld. We hopen van ganser harte dat we volgend jaar op Hemelvaartsdag als vanouds de Ouderen- en Ziekenzondag weer samen kunnen beleven met een feestelijke viering, koffietafel en veel gezelligheid.

Mede namens de werkgroep Ouderen- en Ziekenzondag,
pastor Herman Helsloot

4-5 mei 2020

Oorlogsgraven

Bij de Uitkijkpost van 29 april 2020 is een bewaarkrant verspreid met artikelen over de Tweede Wereldoorlog en de bevrijding nu 75 jaar geleden. In deze krant werd onder anderen aandacht besteed aan de oorlogsgraven op de Willibrordushof, de begraafplaats naast onze kerk. Dit betreft de graven van

Dirk Bakker, * 21-08-1899, Lid Verzet, overleden in Alkmaar op 03-09-1944

Matthijs Johannes Cornelis Zonderhuis, * 05-04-1908, Lid Verzet, overleden in Heiloo op 02-09-1944

Wilhelmus Theodorus Admiraal, * 01-01-1922, Schilder, overleden in Quierschied (Saarbrücken) op 09-10-1944

Op maandag 4 mei hebben pastor Herman Helsloot en begraafplaatsbeheerder Ina Hoogeboom namens de parochiegemeenschap op deze graven een eerbetoon geplaatst in de vorm van een herdenkingslicht en bloemen. De graven waren vanaf 4 mei een week lang extra gemarkeerd, zodat bezoekers ze makkelijk konden vinden. Maar ook na die tijd bent U van harte uitgenodigd voor een bezoek aan deze graven.

Bevrijdingsbeeld

Het Stiltecentrum in de Willibrorduskerk herbergt ook een bijzondere herinnering aan de Tweede Wereldoorlog en de bevrijding. Het is een herinnering aan onze bevrijders, de Canadezen, die zich inzetten en hun eigen leven en gezondheid op het spel zetten. Na de bevrijding schonken deze Canadese soldaten vijf Amerikaanse eiken aan de bevolking van Heiloo. Eén van deze bomen, geplant aan de Nicolaas Beetsweg werd in 2009 preventief gekapt omdat hij was aangetast door een zwam.

De heer Herman Gelderblom ontfermde zich over een deel van de boom en hakte er het bevrijdingsbeeld uit. Het verbeeldt twee handen waaruit een duif op het punt staat weg te vliegen.

Op de voet, gevormd door een grote schijf van de boomstam, staat een inscriptie: '5 mei 2010, Nederland 65 jaar vrij; De bevrijdingsboom vliegt uit om in elke taal de vrede te verspreiden'. Ook zijn een Canadees wapenschild en dat van Nederland en van Heiloo uitgesneden.

Dit beeld staat sinds 2010 in het Stiltecentrum van onze Willibrorduskerk, iedere werkdag te bezoeken van 9-12 uur.

Marieke Hoetjes

Lief en leed

Jacoba Johanna Maria (Conny) van der Zwaag-Henning

* 05-05-1936 † 19-03-2020

Johannus Petrus (Joop) Mulder

* 05-09-1934 † 30-03-2020

Catharina Maria (Catharina) de Groot-Zuiderwijk

* 02-05-1924 † 08-04-2020

Sevrienus Peter (Pierre) Janssen

* 03-04-1924 † 10-04-2020

Alberta Wilhelmina Adriana (Bertha) Groot-van der Linden

* 13-05-1928 † 20-04-2020

Hermanus Gerardus Joseph (Herman) Mors-huis

* 12-03-1928 † 22-04-2020

Cornelia Johanna Maria (Corrie) van der Meer

* 07-06-1944 † 22-04-2020

Voor de familie en nabestaanden bidden wij om kracht en troost.

Wij wensen hen sterkte toe bij dit verlies.

In memoriam; pater Theo Borst SCJ

Zaterdag 4 april is in het verpleeghuis Joachim & Anna te Nijmegen, op 85-jarige leeftijd van ons heengegaan, pater Theo Borst.

Theo was geen onbekende in Heiloo, niet alleen omdat hij er geboren was, maar ook omdat hij regelmatig zelf aanwezig was in onze Willibrordusparochie of via een brief in de Grote Communicatie ons van zijn belevenissen op de hoogte hield. De naam pater Borst is in de loop der jaren zelfs een begrip geworden in Heiloo, zeker bij de medewerkers en leerlingen van de Willibrordschool, waar jaarlijks een grote actie werd gehouden om zijn werk in Chili financieel te ondersteunen. Want dat was hij op de 1^e plaats: missionaris in Chili.

En vooral was hij hier niet onbekend door de aanwezigheid van Tini Bakker-Borst en haar man Gerard Bakker, die als zus en zwager er garant voor stonden dat zijn naam niet vergeten werd in ons midden en bij wie hij regelmatig logeerde als hij hier op vakantie was.

Theo werd geboren op 24 januari 1935 aan het Slimpad in Heiloo. In het voetspoor van zijn oudere broer, pater Aat Borst, trad hij in 1954 in bij de congregatie van de paters van het H. Hart. Op 16 juli 1961 werd hij priester gewijd in Nijmegen. Theo heeft zijn laatste, pastorale, jaar theologie al gemaakt in Chili en in 1962 vertrok hij daarheen als missionaris vanuit Nederland. Het werd zijn tweede vaderland. Hij heeft er 54 jaar geleefd en gewerkt, en daar ook de moeilijkheden meegemaakt van de staatsgreep van 1973 van Pinochet. Hij schreef zelf in een artikel in het parochieblad hoe hij de onderdrukking daar had meegemaakt en hoe hij met vaak met meer geluk dan wijsheid toch

kon blijven functioneren. In 1989 kwam de ommekeer, nadat in 1986 Paus Paulus II op bezoek was geweest. In 1997 werd hij als provinciaal overste gekozen van de congregatie van de paters van het Heilig Hart in Chili en dat veranderde heel veel voor hem. Naast zijn werk in het pastoraat en bijna 25 jaar als leraar op colleges voor middelbaar onderwijs van zijn congregatie, was hij nu ook met bestuurlijke kwesties bezig. Hij moest daardoor veel reizen. Na zijn periode als overste werd hij later, naast zijn werk als pastoor, ook algemeen econoom, juist in het jaar 2010, toe het hele land getroffen werd door grote aard- en zeebevingen.

In die jaren schreef hij ook vaak brieven over zijn missiewerk. Er zijn veel projecten die zijn steun en hulp nodig hebben, projecten die wij hier in Nederland diaconale projecten zouden noemen, maar in Chili wezenlijk zijn voor de presentie van de kerk in de maatschappij. Zo heeft hij het druk gehad met zijn werk onder drugs- en alcoholverslaafden, maar ook gaat zijn aandacht uit naar clubs van oude van dagen in zijn parochie en een tehuis voor de meest arme en zieke bejaarden. En natuurlijk moest hij voor al deze mensen woningen en andere voorzieningen bouwen.

Op zondag 23 september 2001 viert hij in onze parochie zijn 40-jarig priesterfeest en op zondag 17 juli 2011 ook zijn 50-jarig priesterjubileum. Hij was toen al 76 jaar oud, maar ging toch weer terug naar zijn geliefde Chili. Hij stuurt beide keren een brief om iedereen te bedanken voor de mooie vieringen, voor de grote persoonlijke belangstelling tijdens deze vieringen en vooral ook om de financiële steun voor zijn missiewerk.

Vanwege gezondheidsproblemen keerde Theo in 2016 terug naar Nederland, naar het Sint

Jozefklooster in Nijmegen, waar ook zijn broer Aat woonde. Daar kreeg hij met toewijding de zorg die hij verdiende. In de grote vakantie 2016 ben ik bij de twee broers op bezoek geweest, en zag Theo toen al achteruit gaan. En hij verhuisde daarom ten slotte naar de verpleegafdeling van de Honinghoeve te Nijmegen. Daar is hij ten slotte ook gestoven. Op donderdag 9 april 2020 is hij op de begraafplaats Jonkerbos in Nijmegen in besloten kring begraven. Als het weer mogelijk is zal een herdenkingsdienst voor pater Theo Borst worden gehouden.

Wij condoleren vanaf deze plek zijn zus Tini, alle andere familieleden en de medebroeders van zijn congregatie van harte met het verlies van deze bescheiden, maar o zo krachtige mens, die zich heel zijn leven als priester in dienst heeft gesteld van de daadwerkelijke verkondiging van het evangelie in Chili. Hij is in feite zijn hele leven een goede herder geweest, en in die zin een echte pastoor. Wij als parochiegemeenschap en ik persoonlijk zullen hem missen. Wat blijft zijn de herinneringen aan een eenvoudig en goed mens. Wij bidden de Heer dat Hij hem opneemt in zijn vrede en hem een welverdiende rust mag schenken.

Pastor Herman Helsloot

Misintenties

Sinds begin maart zijn er geen reguliere zondagsvieringen meer gehouden in onze Willibrorduskerk. Daarmee is ook het voorlezen van de misintenties, in bijzijn van alle zondagse kerk-gangers, gestopt. Inmiddels heeft pastor Helsloot op verschillende zondagen de Eucharistie gevierd, in aanwezigheid van diaken Paul Bindels of een enkele andere aanwezige. Enkele van deze vieringen zijn op camera vastgelegd en waren via YouTube te zien. Alle tot nu toe opgege-

ven misintenties zijn in deze vieringen genoemd. Dit zal ook de komende zondagen gebeuren. U kunt er van verzekerd zijn dat reeds opgegeven intenties zullen worden genoemd.

Wanneer u op een later tijdstip, als de reguliere vieringen hervat kunnen worden, uw opgegeven intentie nogmaals wilt laten noemen, dan kunt u dit natuurlijk bespreken met mevrouw Karin van Rooijen. U kunt een mailtje sturen naar misintenties@rk-bronvanlevendwater.nl of even bellen naar 5330906.

Bedankt....

Namens Pastores, Parochiebestuur en Locatieraden wil ik een ieder hartelijk bedanken voor de steun, voor het vertrouwen, voor het meedenken, voor het rondbrengen van brieven, voor het brengen van spullen voor de voedselbank, voor het medeleven, voor het bezorgen van het Parochieblad in deze bizarre tijden. Maar ook een bedank voor het langsbrengen van

koek, kaarsen, paaseitjes, kaartjes, bloemen, een pot met bollen die spontaan in de Kerkstraat stond, kortom bij deze een GROTE BEDANK voor alles wat u bij/voor de parochie doet en langsbrengt. Het doet goed te weten dat we er voor elkaar zijn en dat we om elkaar denken.

Tevens wil ik een ieder bedanken die zo met ons meedenken op financieel gebied, voor uw (extra) kerkbijdragen maar ook voor de spontane overmakingen op de bank met de omschrijving: "voor het missen van Collectegeld". Dit is toch fantastisch dat er zo meegedacht wordt!

Want het moge duidelijk zijn dat in de kerken de kosten gewoon doorgaan maar dat

er wegens het niet kunnen/mogen houden van vieringen behoorlijk wat inkomsten (tijdelijk) verdwijnen.

We doen er alles aan om toch aanwezig te zijn, en stellen uw aanwezigheid ook zeer op prijs. Zoals u weet is in Heiloo het Stiltecentrum elke ochtend open, is er iemand in kantoor aanwezig en is meestal een van de pastors aanwezig.

Uiteraard denken wij goed om de afstand die voorgescreven wordt.

Ik wens u vanuit kantoor Heiloo alle goeds en gezondheid toe en laten we met zijn allen goed om elkaar denken.

Hartelijke groet,
Astrid Wiebering – Vlaar

Voedselbankactie

Rond Witte Donderdag en Pasen organiseert de Caritas werkgroep altijd een inzamelingsactie voor de voedselbank in Alkmaar. Het was even spannend of de voedselbank op tijd weer haar deuren zou kunnen openen, maar dat is gelukt. Ook dit jaar zijn er, ondanks dat er geen vieringen in de kerk gehouden konden worden, door u toch zo'n 15 dozen met artikelen gevuld. Vooral op Goede Vrijdag, toen de kerk de hele dag open was voor het persoonlijk bidden van de kruisweg, werd er veel geschonken.

De Caritas werkgroep heeft de voedselbank ondersteund met 225 zakjes met paaseitjes.

Ook heeft de Caritas de voedselbank een donatie gedaan van € 500,- als ondersteuning in hun kosten van koelingen, vrachtwagen etc.

Wij willen u hartelijk dank voor alle gulle gaven en zullen volgend jaar zeker weer een vervolg geven aan deze actie.

Namens de Caritas Werkgroep Heiloo
George Tervoort

Caritasbericht Heiloo

Ook de CWH en andere Caritasorganisaties in de regio ontkomen niet aan de gevolgen van de van hogerhand opgelegde Corona veiligheidsmaatregelen (inmiddels alweer verlengd): geen vergaderingen of bijeenkomsten en ook geen fysieke afspraken. Dat betekent niet dat ons werk stilligt, integendeel! Achter de schermen wordt veel creatief nagedacht om elkaar toch nabij te kunnen zijn. Zo hebben wij als CWH in de Goede Week speciale, zelfgemaakte, wenskaarten doen toekomen aan bewoners van Huize Overkerck en een extra donatie aan de voedselbank gedaan. Naast de gebruikelijke inzamelingsactie.

Er zijn veel mensen die kwetsbaar zijn, ook buiten verzorgingstehuizen en van alle leeftijden. Vaak zeer afhankelijk van praktische hulp, in welke vorm dan ook. Door noodgedwongen gemis van sociale contacten liggen meer eenzaamheid en isolement op de loer. Niets is meer vanzelfsprekend, angst groeit.

Nieuwe problemen ontstaan

door kwijtraken van werk of ondernemersinkomen. Huurschulden, groeiende achterstand van nutsbetalingen, gebrek aan eten, psycho-sociale problematiek, het wegvallen van basisvoorzieningen, onzekere toekomst, zij doen een groot beroep op ieders incasseringsvermogen.

Gelukkig ontstaan ook vele, spontane, initiatieven die laten zien dat er meer kracht in de samenleving zit dan de samenleving zelf weet. Deze blijkt toch veerkrachtiger te zijn. Een ondergesneeuwd aspect door het toenemen van de "eigen wereld" beleving de laatste tijden.

De Caritas draagt op zijn manier al vele jaren een steentje bij: door het verlenen van directe financiële/materiële noodhulp helpen wij de medemens in nood weer een stukje op weg, daarbij vaak zelfredzaamheid stimulerend. Hulpvragen kunnen door ons snel behandeld worden, mede door korte lijnen en geen bureaucratie. Wij oordelen niet en stellen geen moeilijke of lastige vragen.

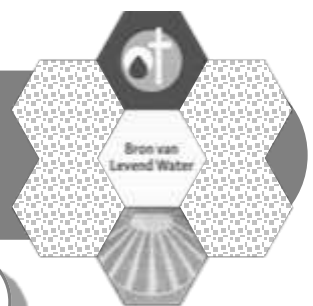
Wij merken echter ook hetzelfde als men recentelijk in de ziekenhuizen deed : men durft niet/minder met eigen, reguliere, problemen aan te komen. Denkend dat daar nu geen tijd voor is, of minder belangrijk. **Niets is minder waar!**

Bijzondere tijden vragen om bijzondere hulp. Door overheden worden allerlei regelingen in het leven geroepen maar die zijn lang niet altijd voldoende, op tijd of voor iedereen bereikbaar. Daarom willen wij als Caritas hier nogmaals benadrukken ook daar ondersteuning te kunnen bieden: **in voorkomende gevallen kunnen wij (extra) financiële steun geven door middel van gift, lening of voorschot.** Wij weten als geen ander hoe moeilijk het is opeens om hulp te moeten vragen. Schroom niet om contact met ons op te nemen als het water u aan de lippen staat en u even geen uitweg meer weet.

WIJ OORDELEN NIET, WIJ HELPEN!

T. van Diepen
Secretaris CWH (v/h PCI)
cwh.heiloo@gmail.com

Locatie H. Jacobus Major

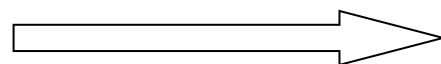

Caritas Akersloot: mooi (vrijwilligers)werk!

Dat er mensen in Nederland financieel klem zitten wist ik wel. Mijn vrouw werkt met cliënten met een licht verstandelijke handicap die zelfstandig wonen. Ze vertelt mij wel eens dat sommige gezinnen per week maar een paar tientjes overhouden om boodschappen te doen. Op de een of andere manier blijft dat toch een beetje een 'ver van je bed show'; In ons dorp gebeurt dat toch niet?

Dus wel! Ook in Akersloot zitten soms mensen knel. En als de overheid niets meer kan doen dan hopen wij een seintje van iemand (van u?) te krijgen om daar een handje te helpen. Soms is het een kwestie van iemand even over een hobbel helpen met een financieel steuntje in de rug.

Lees verder op de volgende bladzijde

Soms is het, nadat wij dat steuntje hebben gegeven, nodig dat iemand mee gaat kijken in de administratie zodat ook op langere termijn het goed gaat. En dat zonder te oordelen, geen opgeheven vingertje of onderscheid tussen mensen, ongeacht wat afkomst of geloof is.

Vorig jaar heeft Siem Schoon, onze gedreven penningmeester, me 'gestrikt' voor de functie van voorzitter van Caritas. Hierbij heb ik de staf van Arie Veldt overgenomen. Ik moet zeggen dat ik er geen moment spijt van heb gehad; het is mooi vrijwilligerswerk!

Met Sinterklaas kregen verschillende gezinnen een tas met wat lekkers én een bedrag voor cadeaus voor de kinderen. Want de Sint moet voor ieder kind iets meenemen. Dit initiatief is gestart door inbreng van een anonieme sponsor die ons jaren heeft gesteund onder voorwaarde dat we ons ook daarvoor zouden inzetten. Mooi mens!

Met Kerstmis hebben de leerkrachten, kinderen en ouders van basisschool de Brug hun best gedaan zodat we kerstpakketten konden maken in het Kruispunt. Ook veel dorpelingen kwamen met tassen vol met lekkers. We hebben er ook een boodschappenbon bij gedaan. Zodoende hebben

we mensen op 40 adressen blij kunnen maken! Ons teamlid Henk Krom heeft de restanten naar de voedselbank gebracht.

Een dergelijke actie hadden we ook voor Pasen gepland. Gezien het besmettingsgevaar van Corona hebben we besloten om een aantal gezinnen een boodschappenbon te geven. Marga Zoon heeft deze feestelijk verpakt. Zij heeft de taak van Hanneke van Leeuwen overgenomen die met Sinterklaas en Kerstmis de presentjes nog feestelijk heeft aangekleed.

Ondertussen maakten we het een en ander mee met dorpsgenoten in de knel. Hoe moeilijk is het om er voor uit te komen dat het even niet gaat maar hoe blij zijn de mensen als ze weer op de rit zijn geholpen! Daarvoor moet ik de andere mensen in de werkgroep bedanken die snel schakelen als er een noodgeval is. Er wordt helder, kritisch meegedacht en vaak zijn we er snel uit.

Wilt u ons meehelpen met het ondersteunen van onze dorpsgenoten die het minder hebben dan u? Dan kunt u storten op:

NL67 ABNA 0586 7330 51 tnv PCI vd RK Parochie H Jacobus Major

Wouter Molenaar

Van de Locatieraad

Het Coronavirus heeft ons behoorlijk in zijn greep. Het sociale leven ligt stil. Het Kerkelijk leven ligt stil. Deze periode is ongekend. De maatregelen die getroffen zijn, hebben een grote impact op ons dagelijkse leven. Voor sommige mensen is deze periode zeer ingrijpend. Als het virus toeslaat, of als de voorzorgsmaatregelen zo ingrijpend zijn. Je dierbare niet meer mogen bezoeken lijkt mij bijna onmenselijk. Hopelijk vinden ze snel een vaccin, dan kunnen we ons normale leven weer oppakken.

U heeft het waarschijnlijk wel gezien dat er hard gewerkt wordt om de dakbedekking te vervangen. De 3 J's, Jeffrey, Jesse en James van de firma Zaanstad kAREN deze klus. Het weergoden waren ons goed gezind tijdens het moeilijkste gedeelte. We gaan er vanuit dat we de komende 25 jaar voort kunnen!

Of we de 11 juli onze vrijwilligers BBQ kunnen organiseren is nog even afwachten. Als het doorgaat krijgt U als vrijwilliger of koorlid een persoonlijke

uitnodiging voor u en evt. partner.
Sterkte en hou vol!

Groet Gerard Kaptein, LR Jacobus

Lief en leed

Johanna Margaretha (Jannie) van Diepen – Deutekom

* 29-11-1915 † 25-03-2020

Voor de familie en nabestaanden bidden wij om kracht en troost. Wij wensen hen sterkte toe bij dit verlies.

De stilte doorbreken

Januari 2020, in de 2e week begon het Aquariuskoor van Akersloot met frisse moed aan een nieuwe uitdaging. Corrie Kerssens had een uitdagende versie van het lijdensverhaal geschreven en nadat ze ons had geïnformeerd over de inhoud waren wij allemaal enthousiast en onder de indruk. Van de toepasselijke muzieknummers die ze er bij uitgezocht heeft krijg je al kippenvel. Het plan is om de uitvoeringen te laten plaatsvinden in april 2021. Onze dirigente en pianiste Ester Krom heeft nog een aantal repetities mee gedaan, alvorens ze met zwangerschapsverlof ging. Ester heeft de muziek arrangementen geschreven en een aantal nummers ingespeeld zodat we vooruit konden om zonder haar ook te repeteren. Het dirigeren is door Marja Buur en Margret Graas opgepakt die bij verhinderingen voor elkaar invallen. Er was een prachtig oefenschema in elkaar gezet en Marian Meijne hield ons prima op de hoogte over wat ons elke week weer te wach-

ten stond. Marja en Margret stuurde ons weer ingezongen stukjes muziek per stem, kortom we konden vooruit. Sandra Eriks was al met enige choreografie stukken bezig en ook daarvan hadden we de eerste sessie zo goed als onder de knie. Alles liep op rolletjes, de ondersteunende muziek voor de eerstkomende vieringen op 29 maart en Witte Donderdag zou gespeeld worden door Margriet Velzeboer op keyboard die samen met de muziekgroep alles al in gereedheid had gebracht. En toen..... werd alles heel stil.

Maar dan zijn er enthousiaste leden die niet bij de pakken neer gaan zitten en zo gebeurde het dat er op onze vaste repetitieavond op de Aquarius app een video verschijnt met het vertrouwde gezicht van Marja die ons vervolgens probeert te motiveren om thuis te oefenen en de zinnen te verzetten. Naar mate de crisis voortduurt worden er steeds weer nieuwe ideeën geboren en nu op 22 april hebben we

zelfs een echte zoomsessie met Marja en Rob Dekker achter de rug. Het verliep nog niet echt gladjes, de kinderziektes zullen we maar zeggen, het geluid was nog niet best, maar we kunnen toch teksten oefenen. Wat wel leuk was en dat werd door iedereen beaamt, dat we elkaar weer even konden zien en contact hadden met elkaar. Zingen is goed voor lijf en leden en het haalt je uit een dip mocht je daar in zitten. Zelf zeg ik menig keer tegen mede mensen die je vragend aan kijken als je vertelt dat je lid bent van een koor dat tevens de kerkdiensten ondersteunt:

“Ik ga fluitend heen en kom zingend terug”.

Voorlopig zullen we dan ook digitaal moeten improviseren want voor je het weet ..... het is een hele maar leuke klus die geklaard moet worden.

Wat zijn de moderne communicatiemiddelen dan toch een uitkomst en een welkome afleiding in deze voor ons allen nare tijd.

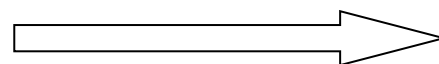
Ineke van der Eng
Koorlid Aquarius

In memoriam; Rosina Divera Hollenberg-Limmen

Roos werd geboren in Spanbroek waar haar ouders tijdelijk woonden. Later verhuisde het gezin terug naar Zuidermeer. Roos was het vierde kind in het gezin van 10. 5 zussen en 4 broers. 1 zus verhuisde in de jaren vijftig naar Canada. De anderen bleven in West-Friesland wonen. Een hele leuke en gastvrije familie.

Roos ging na de lagere school in Zuidermeer een jaar naar de naaischool zoals dat heette in die tijd. Ze werd opgeleid tot huishoudelijk werkster en moest daarna aan het werk. Ze heeft bij een aantal boerengezinnen en een bakker gewerkt. De laatste werkgever voor haar trouwen was een tante van mijn vader uit Berkhout. Een zus van mijn oma Hollenberg (Jans Hoogewerf), getrouwd met Jo Stam Dit was een boerengezin waar ze de hele week

moest werken. In het weekend mocht ze even naar huis. Ook vader Jan kwam af en toe op bezoek en vond Roos wel een aantrekkelijke vrouw. Ze kregen verkering en trouwde in 1952 voor de wet en in 1953 voor de kerk. Ondertussen werd de boerderij aan de Boekel verbouwd en in tweeën gedeeld. In 1954 werd zoon Jan geboren. Daarna kwamen Cees, Tineke, Wil, In en Loek. Moeder Roos was altijd bezig met koken, schoonmaken etc. Vader Jan was werkzaam bij de Hoogovens, werkte bij diverse tuinders en had zelf een grote tuin. Ze zorgde altijd goed voor het gezin. Ook werkte ze als Alfhulp bij ouderen in Akersloot en Heiloo.

Lees verder op de volgende bladzijde

In Heiloo heeft Moe een zwaar ongeluk gehad. Na het ramen lappen bij een familie brak het middendeel van het kozijn en viel op de tegels.

Gelukkig goed afgekomen. Na 30 jaar Boekel verhuisde ze naar de Schubertstraat. Ze was dat grote hok op Boekel zat. Ze is 9 keer naar Australië geweest waar broer Jan al 40 jaar woont en verder gewoon genieten van het dagelijks n. In 2008 werd de gezondheid van Vader slechter. Die heeft ze 3 jaar verzorgd totdat ze het niet meer aankon en Vader naar het verpleeghuis moest. Dat was van korte duur. Hij overleed na 6 weken. Daarna woonde moe alleen en dat ging redelijk goed. Tot 2015. Ze begon te vergeten en had geen zin meer om te koken en te werken. Moe vroeg mij of ze naar Strammerzoom kon. Dat was snel geregeld, maar een grote verandering. Kreeg heimwee en vond het eigenlijk maar niets. De laatste jaren ging het wel wat beter en was ze heel

dankbaar dat ze daar was. Ze was meestal opgewekt. Tot vorig jaar november. Ze was gevallen, kon door de pijn niet meer lopen en belandde in de rolstoel. De levenslust werd langzaam minder, at de laatste weken niet meer en was aan bed gekluisterd. Broer Jan kwam in december om nog afscheid te nemen. In januari heeft de pastor haar de ziekenzegen gegeven. Maar pastor ik wil nog niet dood zei ze. De laatste weken kreeg ze nog veel bezoek en was het af en toe net feest in haar kamer. Blijven jullie nog even? Ik ben zo blij dat jullie er zijn. Wanneer komen jullie weer? Tot 27 februari. 6 uur werden we gebeld door Strammerzoom dat Moe was overleden. Het was goed zo. In de middag deden de bewoners en het personeel haar uitgeleide. In Uitgeest werd ze opgebaard en 3 maart begraven bij Pa. Dank voor de liefdevolle verzorging van personeel en familieleden. En dank aan de pastor en Barbara uit Uitgeest. Tot ziens Moe

Cees

Noot van de redactie

Helaas is het ons niet gelukt om alle In Memoriams te plaatsen ivm ruimtegebrek in deze editie. Wij zullen proberen ze in de volgende editie af te drukken.

De drie Egmond

Tekens van verbondenheid en hoop

H.M.M. Alacoque kerk in corona tijd

Wat is het vreemd dat we elkaar niet meer kunnen ontmoeten in onze wekelijkse vieringen, tijdens het kopje koffie/thee na afloop van de viering, de ontmoetingen met onze werkgroepen. Het is stil en we missen elkaar. Maar ontstaan ook nieuwe initiatieven en met elkaar zoeken we continu naar mogelijkheden om met elkaar in contact te blijven en elkaar te laten weten dat we aan elkaar denken.

Elke vrijdagochtend vanaf om 09:30 uur, zolang de kerken gesloten blijven, is pastor Mantje in de kerk aanwezig. Wie daar behoefte aan heeft, kan met hem in gesprek gaan.

Welkom in de Mariakapel
Soms is het nodig om een kaarsje te branden voor andere mensen of gewoon voor jezelf...

Onze Mariakapel is dagelijks geopend om een kaarsje aan te steken, een gebed of gedachte op te schrijven, om een dierbare overledene te gedenken of om gewoon even stil te zijn. Ook hier gelden de maatregelen van het RIVM en het bisdom. Dus zijn er meerdere mensen in de kapel aanwezig, houdt dan afstand en maak ruimte voor elkaar.

Berne Media heeft onze zondag-missaaltjes van 'De Zondag Vieren' digitaal beschikbaar gesteld, zodat u de 'televisie-mis' mee kunt vieren. Papieren exemplaren liggen in de Mariakapel klaar om meegenomen te worden.

Wekelijks versturen wij onze nieuwsbrief de Kerk-Krant digitaal. Ontvangt u deze nog niet en wilt u deze graag wekelijks op uw digitale deurmat ontvangen?

Mailt u dan naar rkegmond@rk-bronvanlevendwater.nl, zodat wij u aan onze verzendlijst kunnen toevoegen.

Zolang we niet kunnen kerken, treft u bij de Kerk-Krant een extra bijlage van het pastores team aan met 'Gedachten voor bezinning'.

Op onze website www.rk-bronvanlevendwater.nl vindt u het laatste nieuws. Wanneer u op de afbeelding van de H.M.M. Alacoque kerk klikt, komt u bij het lokale nieuws van locatie RK Egmond.

De kerken zijn gesloten, maar via Facebook, <https://www.facebook.com/groups/2796820080412724/>

kan men deelnemen aan het getijdengebed. In deze onwerkelijke tijd experimenteren Oudkatholieke priesters Victor Scheijde, Erna Peijnenburg, Rudolf Scheltinga en Louis Runhaar met een dagelijkse livestream van het ochtendgebed (09:00 uur vanuit Amersfoort), het middaggebed (13.00 uur vanuit Alkmaar), het avondgebed (19:00 uur vanuit Hilversum) en de dagsluiting (22:00 uur vanuit Egmond aan Zee). U bent van harte uitgenodigd om mee te bidden.

Een speciaal woord van dank voor alle vrijwilligers die dit mogelijk maken. Dank jullie wel.

Hartelijke groet,
Astrid Wittebrood – Schouten, parochie coördinator.

Beste parochianen in Egmond

De vraag werd me gesteld: is dit hele gebeuren rond het coronavirus te zien als een ingrijpen van God?

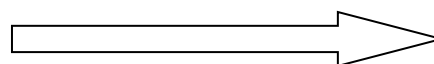
Ik denk dat je dat niet kunt zeggen als je ermee bedoelt dat God ziekten virussen en aardbevingen op de mens af stuurt. Wie het mee heeft gemaakt, of wel eens op zich heeft laten in werken wat ellende en pijn is, kan zich die niet voorstellen als inhoud van een geschenkpakket van de Allerhoogste. We mogen nooit onderschatten hoe dicht deze rampen de mens bij de duisternis en de dood brengen: en die dood is het waaraan Christus zo een hekel heeft, dat Hij er voor aan een kruis gehangen heeft.

Als er toch aanleiding is om soms dankbaar te zijn, dan is dat niet voor die ellende of ziekte. Dan is het omdat je kunt ervaren dat je groeit aan tijden en dingen als deze. Dat je sterker wordt als je het leed in je leven kunt zien als een uitdaging die je tegemoet treedt, en waar je beter en eerlijker uit komt. Dat je kunt ervaren dat dat kan, en dat dat echt gebeurt en dat

komt wel van God. Hij schrijft recht op kromme lijnen.

En het feit dat ik nooit iemand ben tegen gekomen die me verteld heeft of begreep hoe dat ineens mogelijk was, maar dat toch niemand ontkent dat het echt gebeurt, is een Godservaring.

Wat van God komt is het gegeven dat als je moeite doet om dingen te doen die moeilijk zijn, de uitkomst altijd op een of andere manier de moeite waard was. Het moeilijkste is dat je altijd tijd nodig hebt om dat te zien, en dat je o zo voorstelbaar geen geduld daarmee hebt als het er op aan komt. Maar op het eind van de dag merk je altijd twee dingen: je hoeft alles maar eenmaal te leren, en er is nooit een moment liefde geloof of hoop tevergeefs.

Lees verder op de volgende bladzijde

God doet niet de dingen die we vragen als een antwoord op ons verzoek. Maar hij komt wel na wat hij beloofd heeft. Met Pasen hebben we het over die belofte: van die dag af is elke moeite die we is het leven op ons moeten nemen een bouwsteen geworden voor onze weg naar het licht,

God denkt nooit te gering over wat we beleven of lijden. Laten wij dan niet te gering denken over zijn rol in ons leven. Hij schakelt ons in met al wat we hebben en al wat we kunnen, zodat we groeien en het nieuwe weer aan kunnen.

Pastor N. Mantje

Parochienieuws

“Dit jaar voor het eerst de Goede Week en Pasen in één kerk voor de drie Egmondten. Laten wij er in deze nieuwe geloofsgemeenschap zinvolle dagen en een Zalig Pasen van maken”.

Dit zijn de woorden waarmee ik mijn vorige bijdrage in het parochieblad mee afsloot en wat is er van geworden????? Hoe snel zijn deze woorden door de realiteit van vandaag de dag ingehaald. De coronacrisis beheerst de hele wereld. Radio, televisie, persmedia en noem verder maar op het lijkt alleen nog maar te gaan over dit onderwerp. En eigenlijk wil ik voorkomen dat dit stuk hier ook al weer over gaat.

Toch ontkomen we er niet aan. Wat zullen veel mensen de vieringen in de Goede week en Pasen hebben gemist. Maar ook de reguliere zondagen. Nu ik dit zit te schrijven is het zondagmorgen en zou ik zo graag weer met elkaar in de kerk willen zijn. Ik mis het enorm. Maar het is even niet anders. Wat te denken van alle uitvaarten, die een ander verloop krijgen als dat men liever had gezien. Maar respect voor de

overledene staat voorop en daarom is het mooi dat er vaak op inventieve wijze toch eer wordt gebracht aan hen die het tijdelijke met het eeuwige hebben moeten verwisselen.

In deze coronaperiode is het initiatief genomen om op woensdagavond om 19:00 uur de klokken te luiden om stil te staan bij de ellende van het coronavirus. Om te denken aan alle overledenen van deze ziekte, aan hen die in het ziekenhuis liggen, aan de mensen in de zorg, die met gevaar voor besmetting toch hun werk zo goed mogelijk uitvoeren, aan ouderen in verzorgingshuizen die geen bezoek mogen ontvangen en aan alle mensen die hierdoor getroffen zijn in hun werk en ambities. Ondanks dat ons kerkje in Egmond aan Zee is onttrokken aan de eredienst is het een goed gebaar dat ook hier de klok wordt geluid. Als teken van verbondenheid met ieder die het betreft.

Als je één positieve conclusie uit de coronasituatie zou mogen is dat wel het feit dat men nu zou kunnen gaan beseffen dat alles niet zo gewoon, niet

zo maakbaar en niet zo vanzelfsprekend is als dat men soms denkt. Klinkt allemaal erg somber.

Toch wil ik positief eindigen en denk ik verder. Ik kijk al weer uit naar de tijd dat we elkaar weer een hand kunnen geven, dat we onze ouderen weer kunnen bezoeken, dat de druk op de zorg een stuk minder mag zijn, dat we de vliegtuigen weer over ons heen horen gaan, dat we weer gezellig koffie kunnen drinken op een terrasje en dat we weer met zijn allen kunnen genieten van zon, strand en zee. Laten we er op vertrouwen dat dit weer snel zo zou zijn. Of..... is de wens de vader van de gedachte.

Ik had zo graag een ander stuk willen schrijven, een positief verhaal. Laten we hopen dat in het volgend parochieblad de inhoud er allemaal weer zonniger uit zal zien. Kijken we uit naar de H. geest met Pinksteren, misschien kan die hierin iets betekenen.

Kees Kager.

Lief en Leed

Overledenen

Wouter Johannes (Wout) Zonneveld

* 08-11-1931 † 16-03-2020

Adriana Johanna Maria (Jeannette) Kühn – Barhorst

* 20-05-1943 † 18-02-2020

Johannes Pieter (Piet) Pronk

* 18-01-1968 - † 30-03-2020

Cornelis (Cees) de Waard

* 05-05-1931 † 01-04-2020

Maria Johanno (Riet) de Boer - Orij

* 05-07-1930 † 11-04-2020

Nicolaas Wilhelmus (Niek) Ligthart

* 30-05-1930 † 14-04-2020

Alfons Albertus Jozef (Fons) Abbing

* 02-03-1930 † 16-04-2020

Voor de familie en nabestaanden bidden wij om kracht en troost. Wij wensen hen sterkte toe bij dit verlies.

In memoriam Riet de Boer-Orij

Op 11 april is op de leeftijd van 89 jaar Riet de Boer-Orij echtgenote van de in 2014 overleden Jan de Boer heengegaan. Beide zeer betrokken parochianen.

Riet was een zeer trouwe kerkganger in Egmond aan Zee en meer dan 40 jaar lid van het gemengd zangkoor St. Ceacilia. De laatste jaren werden vooral op lichamelijk gebied een steeds zwaardere belasting. Op 4 april gaf haar lichaam min of meer aan niet verder te kunnen en vanaf dat moment kwam zij in bed

te liggen. Haar geest was nog redelijk helder en ze heeft in de laatste week nog afscheid kunnen nemen van kinderen, kleinkinderen en van sommige van haar zussen.

Op 11 april is zij vredig ingeslapen in het vertrouwen daar te kunnen zijn waar zij haar hele leven in heeft geloofd.

Herenigd met haar man Jan en rust gevonden bij haar schepper.

Door de coronasituatie heeft haar uitvaart naar zoveel mogelijk de voorgeschreven

richtlijnen plaatsgevonden. Door het grote gezin konden helaas niet iedere bij haar betrokken personen hierbij aanwezig zijn.

Zij was de eerste parochiaan uit Egmond aan Zee, die vanuit de "nieuwe" parochiekerk in Egmond aan den Hoef naar de begraafplaats in Egmond aan Zee is heengebracht. Daar rust zij nu in vrede bij haar echtgenoot Jan. Wij wensen allen nabestaanden veel sterkte toe in deze moeilijke tijd.

Dat zij moge rusten in vrede.

Bericht vanuit de Caritas Egmond aan den Hoef

Helaas er is niet veel te melden dit keer.

Alles ligt zo'n beetje stil qua activiteiten.

Het is niet anders!

De bloemgroet verplaatsen wij naar een ander periode. Zolang wij geen contact mogen hebben met kwetsbare ouderen is het voor ons ook lastig.

We bellen en schrijven een kaartje aan de personen, waarvan wij denken dat zij een beetje aandacht nodig hebben.

De corona tijd duurt langer dan we gedacht hadden.

Je hoort verschillende meningen erover, maar laten wij ons houden aan de richtlijnen die door de RIVM zijn opgesteld.

Zullen we een tijdperk ingaan van 1,5 meter?

Het zal nooit meer zo onbevangen worden als voorheen.

We gaan met z'n allen een ander tijdperk in, voor en na de corona.

Namens de caritas leden, Simon, Jan, Felix, Roos, Ineke, Karin, Marieke, Lina, Truus, Trudy en Nel willen wij U allen een hart onder de riem steken.

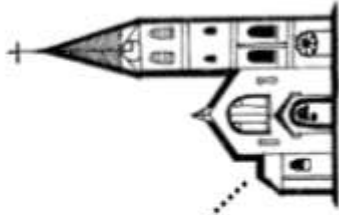
Blijf allen gezond en vooral houd goede moed.

Hebt er vertrouwen in dat het eens weer goed komt.

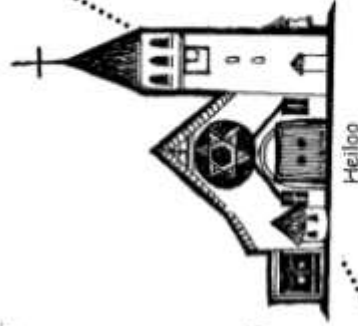
Hartelijke groet,
Rineke Houtenbos, voorzitter.

voor de kinderen

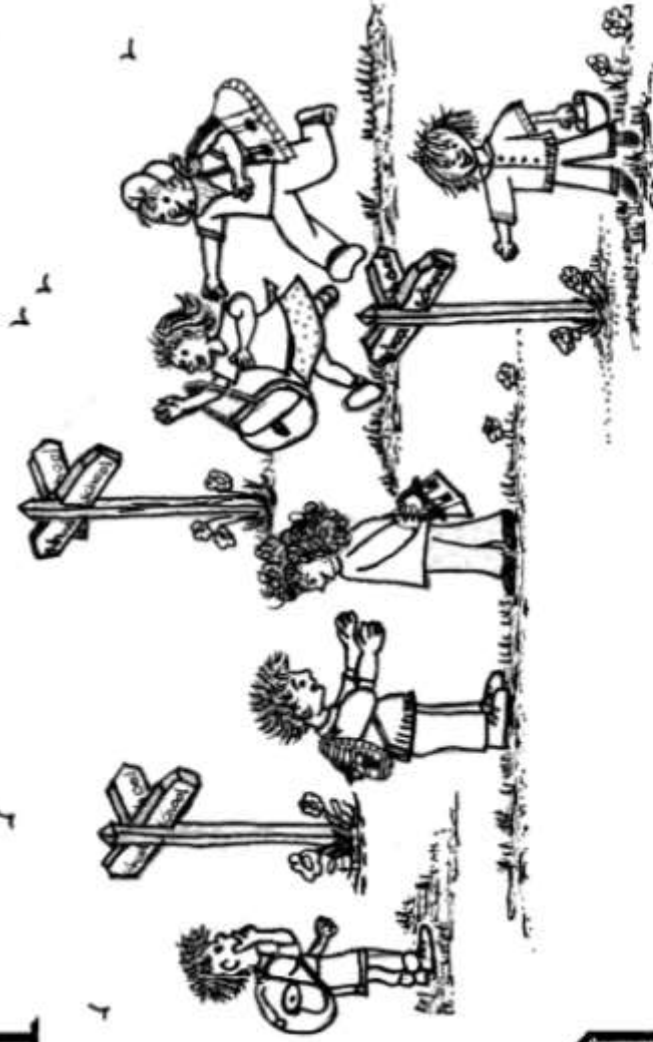
Allemaal weer veel plezier op school!

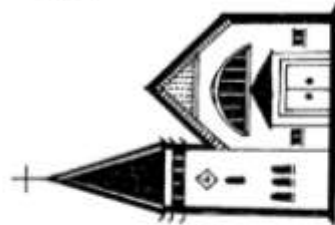
Limmen

Heiloo

Akersloot

Egmond

ADRESSEN

Parochie Bron van Levend Water

Postadres: Westeweg 267
1852 AG Heiloo
Telefoon: 072-533 09 06

Mail: info@rk-bronvanlevendwater.nl
Website: www.rk-bronvanlevendwater.nl

Financiële Administratie:

Mevrouw Astrid Wiebering-Vlaar
Telefoon: 072-533 09 06
Email: financieel@rk-bronvanlevendwater.nl

Dagelijks Bestuur:

De heer Martien den Blanken voorzitter
De heer Kees van Went secretaris
De heer Karel Hennekens penningmeester

Voor uw kerkbijdrage en andere giften:

H. Willibrordus: NL46 RABO 0327 0640 21
NL20 INGB 0000 6815 70
H. Jacobus Major: NL07 RABO 0300 9542 63
H. Adelbertus: NL88 RABO 0315 7004 91
H. M.M. Alacoque: NL41 RABO 0315 7479 94
O.L.V. Onb. Ontv.: NL87 RABO 0315 7041 95

Parochie coördinatoren:

Mevrouw Marieke Hoetjes-Eijkel
Telefoon: 072-533 09 06
Email: willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl

Mevrouw Astrid Wittebrood-Schouten
Telefoon: 072-506 13 64
Email: coordinator@rk-bronvanlevendwater.nl

Begraafplaatsen BvLW:

Willibrordushof, Heiloo:
Email: willibrordushof@rk-bronvanlevendwater.nl
Sint Jacobushof, de Overtuin, Akersloot:
jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl
Rinnegom, Egmond Binnen:
rinnegom@rk-bronvanlevendwater.nl
De Karmel, Egmond aan den Hoef:
dekarmel@rk-bronvanlevendwater.nl

Caritas Bron van Levend Water/Cornelius:

T. van Diepen, secretaris
Telefoon: 072-533 74 08
Email: secr.swvcaritas@gmail.com

Locatie H. Willibrordus

Adres: Westeweg 267
1852 AG Heiloo
Telefoon: 072-533 09 06

Pastor: Herman Helsloot, pr.: 06-22 37 10 40
pastoor@rk-bronvanlevendwater.nl
Diaken: Paul Bindels
p.bindels@rk-bronvanlevendwater.nl
Secretariaat:
Openingstijden: ma t/m vr 9.00 tot 12.00 uur
willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl
maandag speciaal voor kerkhofbeheer
Email: willibrordushof@rk-bronvanlevendwater.nl
vrijdag speciaal voor opgeven intenties
Email: misintenties@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. Jacobus Major

Adres: Kerklaan 37
1921 BK Akersloot
Telefoon: 0251-31 22 28

Pastor: Henk Hudepohl: 06-13 49 25 65
h.hudepohl@rk-bronvanlevendwater.nl
Secretariaat:
Openingstijden: vr 9.00 tot 11.00 uur
jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. Margaretha Maria Alacoque

Adres: Herenweg 188-190
1934 BD Egmond
aan den Hoef
Telefoon: 072-506 13 64

Pastor: Henk Hudepohl: 06-13 49 25 65
h.hudepohl@rk-bronvanlevendwater.nl
Secretariaat:
Openingstijden: ma en do 9.00 tot 12.00 uur
rkegmond@rk-bronvanlevendwater.nl

Vanuit de stilte

*Vanuit de stilte
breekt het licht,
een bries waait
uit het niets,
opent de ziel,
bezielt de tong,
vernieuwt het paasgemoed,
beroert het hart,
ontbrandt de vonk,
ontsteekt het liefdesvuur
dat wordt gevoed
door Wie het geeft,
de Geest die in je leeft.*

Coby Poelman - Duisterwinkel